

Sygn. akt II AKa 92/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSA Anna Kalbarczyk

Sędziowie SA Katarzyna Capałowska (spr.)

SO del. Sławomir Machnio

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Duda

przy udziale prokuratora Anny Adamiak

po rozpoznaniu 23 lipca 2021 r.

sprawy

T. W. (1), syna A. i W., ur. (...) w W.

oskarżonego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 20 października 2020 r. sygn. XVIII 196/19;

- 1. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;*
- 2. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa;*
- 3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. G. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł w tym 23 % VAT tytułem obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 92/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 października 2020 r., sygn. akt XVIII K 196/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.			

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>	
--	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obróńca zaskarżonemu wyrokowi Sądu I instancji zarzucił:</p> <p>1) <u>obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. naruszenie art. 7 KPK</u> poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów i nieuwzględnienie, podczas przeprowadzanej oceny zasad prawidłowego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności:</p> <p>- uznaniu za wiarygodne zeznań Z. S., jednak pominięciu wielu istotnych okoliczności przedstawionych przez pokrzywdzoną, między innymi dotyczących relacji pokrzywdzonej z oskarżonym, pokrzywdzona nie potwierdziła, że to oskarżony</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

ją pobił, dysponowania kluczami od mieszkania pokrzywdzonej przez inne osoby, odwiedzania pokrzywdzonej przez różne osoby;

- uznaniu za wiarygodne zeznań świadków T. K., E. G., G. K. i K. M., jednak pominięciu wielu istotnych okoliczności przedstawionych przez tych świadków tj. żadna z powyższych osób nie widziała zdarzenia, nie widziała aby oskarżony dokonał pobicia pokrzywdzonej, jak również nie słyszała żadnych krzyków, hałasów związanych ze zdarzeniem, pominięciu przedstawionych przez świadków informacji o relacjach pokrzywdzonej z oskarżonym, odwiedzania mieszkania pokrzywdzonej przez różne osoby;

- bezpodstawne uznanie zeznań świadka M. S. za niemające znaczenia dla ustalenia faktów, w sytuacji gdy były one konsekwentne i logiczne i z tego względu nie powinny zostać uznane, że nie przyczyniły się w znaczący sposób do ustalenia stanu faktycznego.

A w konsekwencji obraży ww. przepisu postępowania także:

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na treść wyroku, polegający na niezasadnym przyjęciu, że Oskarżony popełnił zarzucany mu czyn z art. 156 § 1 pkt 2 KK, podczas gdy brak jest naocznych świadków zdarzenia oraz wystarczających dowodów świadczących o sprawstwie Oskarżonego, co skutkowało bezpodstawnym skazaniem oskarżonego.

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzuty przedstawione w apelacji obrońcy oskarżonego okazały się niezasadne. Sąd Okręgowy dokonał logicznej oceny dowodów i na ich podstawie wywiódł prawidłowe ustalenia faktyczne. Na wstępie zaznaczyć należy, że nie każdy z przeprowadzonych na rozprawie głównej dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Byłoby to w wielu wypadkach w istocie niemożliwe ze względu na wzajemną sprzeczność okoliczności wynikających z różnych dowodów. Odmówienie wiary niektórym zeznaniom lub wyjaśnieniom złożonym przez świadków lub oskarżonych, a w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie może być utożsamiane ani z brakiem oceny okoliczności wynikających z dowodów, lub wadliwych ustaleń faktycznych.</p> <p>Odnosnie oceny zeznań pokrzywdzonej – Z. S., stwierdzić należy, że dysponując wiedzą o schorzeniu pokrzywdzonej (zespół amnestyczny K.) – Sąd Okręgowy do jej depozycji podszedł z dużą ostrożnością dokładnie analizując każdorazowo składane przez nią zeznania. Ocenę tych zeznań Sąd również odniósł do opinii biegłego psychologa będącego przy przesłuchaniu pokrzywdzonej, a także opinii psychiatrycznej dotyczącej jej stanu zdrowia. Fakt, iż pokrzywdzona nie wskazała w sposób bezpośredni na oskarżonego jako sprawcę czynu, nie dyskwalifikuje dowodu z jej zeznań. Sąd Okręgowy prawidłowo</p>	

i logicznie wywiódł, zgadzając się z oceną biegłego psychologa (S. P.), że Z. S. w swoich depozycjach nie demonstrowała konfabulacji, miała świadomość, których szczegółów nie pamięta, a które zna z relacji innych osób, była krytyczna. Sąd Okręgowy zasadnie uznał te zeznania za wiarygodne i wartościowe przy ustaleniu stanu faktycznego, szczególnie uwzględniając depozycje złożone w toku postępowania przygotowawczego, albowiem zawierały najwięcej szczegółów odnośnie zdarzenia, logicznie korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Z. S. opisała zeznając, że sprawca zachowywał się w chwili zdarzenia agresywnie, bił ją, kopał i skakał po niej. Z zeznań pokrzywdzonej wynika jasno także motyw działania oskarżonego -jego zachowanie to było reakcją na jej prośbę, aby się wyprowadził. Podobnie Sąd Okręgowy zasadnie odniósł się do faktu, że świadek jako sprawcę wskazywała mężczyznę o imieniu J. – przywołując opinię biegłego psychologa, uznał, że tendencja do mylenia imion występuje nawet w lekkich stanach otępiennych u starszych ludzi, dlatego też zeznania te nie podważają ustaleń odnośnie sprawstwa czynu.

W powiązaniu z zabezpieczonym materiałem dowodowym, i z zeznaniami pokrzywdzonej w sprawie istnieje kluczowy dowód – a mianowicie opinia sporządzona na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań genetycznych (t. III, k. 402-406). Z opinii tej wynika, iż ślady substancji w kolorze brunatno-czerwonym zabezpieczone podczas oględzin mieszkania nr (...) przy ul. (...) z prawdopodobieństwem

graniczącym z pewnością pochodzą od Z. S. lub są mieszaniną pochodzącą od co najmniej dwóch osób i zawierają DNA Z. S. i T. W. (2). Jest to dowód bez wpływowy, obiektywny i świadczy o udziale w zdarzeniu oskarżonego i jego sprawstwie.

Nie bez znaczenia pozostaje też fakt (świadczący o świadomości przebiegu zdarzeń i sprawstwie oskarżonego), że T. W. (1) nakłaniał świadka E. G. aby zapewniła mu alibi.

W świetle zabezpieczonych dowodów rzeczowych – w tym przywołanej opinii sporządzonej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań genetycznych (t. III, k. 402-406) uznanie za wiarygodne zeznań świadków T. K., E. G., G. K. i K. M., nie stanowiło obrazy przepisu art.7 kpk. Mimo, że ww. świadkowie nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzenia, ich relacje wzajemnie się uzupełniają (uzupełniają jednocześnie zeznania pokrzywdzonej), tworząc obraz funkcjonowania pokrzywdzonej, w środowisku sąsiedzkim, oraz zachowań oskarżonego i wskazanych świadków po ujawnieniu przestępstwa.

Sąd I instancji dokonał także prawidłowej oceny dowodu z zeznań świadka M. S., wskazując, iż zeznania te są wiarygodne, jakkolwiek nie posiadają znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Sąd Okręgowy podał logiczne wytłumaczenie takiej oceny – zeznania świadka S. były jedynie relacją – tego co usłyszał od E. G..

Fakt, iż żaden ze świadków nie słyszał odgłosów przestępstwa, dokonującego się za tzw.

„zamkniętymi drzwiami” nie stanowi, iż przestępstwa nie popełniono. Dowodzenie w polskim procesie karnym nie polega na legalnej teorii dowodów i nie jest wymagane, aby ustalenia faktyczne były czynione na podstawie obserwacji bezpośrednich świadków zdarzeń.

W kwestii zarzutu dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych, stwierdzić należy, że dokonana przez Sąd Okręgowy analiza i ocena zgromadzonych w sprawie dowodów w tym tych wymienionych przez skarżącego nie zawiera błędów natury logicznej i faktycznej, zgodna jest z zasadami wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego i z tego względu zawarta w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku ocena zasługuje na akceptację ze strony Sądu odwoławczego – który to przecież nie proceduje w oderwaniu od akt sprawy. Zdaniem Sądu Apelacyjnego obrońca nie wykazał w sposób przekonujący, że ocena wymienionych w zarzutach depozycji świadków i oskarżonego jest dowolna, a nie swobodna gdyż zawiera właśnie chociażby jeden z wyżej wskazanych elementów, który potwierdza tę dowolność w postaci błędu natury faktycznej, logicznej bądź też naruszenie i nieuwzględnianie przy tej ocenie zasad wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

I instancji do ponownego rozpoznania.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Ponieważ zarzuty podniesione w apelacji obrońcy okazały się niezasadne, zatem i wniosek apelacji nie został uwzględniony.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok skazujący oskarżonego T. W. (1). Orzeczenie o winie i o karze.</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Powody utrzymania w mocy wyroku są tożsame z tymi dla których zarzuty apelacyjne zostały uznane za niezasadne w części 3 uzasadnienia.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwiąże o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>	
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2 i 3.	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art.624 §1 kpk. Ponieważ oskarżony nie posiada majątku ani dochodów, a dodatkowo został skazany na karę pozbawienia wolności. O kosztach obrony z urzędu świadczonej na rzecz oskarżonego w postępowaniu odwoławczym Sąd orzekł na podstawie art. 618 §1 pkt.11 kpk.

7. PODPIS
Sławomir Machnio Katarzyna Capałowska Anna Kalbarczyk

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o winie.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana